

НАРОДНА ДУМКА

Стаття 5 Конституції України: Єдиним джерелом влади в Україні є народ

Аналітично-інформаційна газета

№ 4 (29)

14 лютого 2017 року

ГОСТРІ ЗАПИТАННЯ

Як воно планувалося

Картина виявилася вельми сумною. Бо за останній рік Одещина практично не мала фахового департаменту у галузі охорони здоров'я. Що стосується розподілу на територіальні округи, то за планом Міністерства охорони здоров'я в області їх планувалося створити всього п'ять. Згідно із задумкою реформаторів медичної галузі до складу кожного з таких округів повинно входити не менше однієї багатопрофільної лікарні інтенсивного лікування (в них люди отримують спеціалізовану вторинну медичну допомогу, тоді як первинну – у сімейних лікарів). Розподіляти госпітальні округи мали наступним чином:

- **Північний округ:** Балтський, Кодимський, Подільський (колишній Котовський), Любашівський, Савранський, Ананьївський райони. Загальна чисельність населення 235 500 чоловік.

- **Центральний округ:** Миколаївський, Ширяївський, Березівський, Захарівський (колишній Фрунзівський), Великомихайлівський, Іванівський, Роздільнянський райони. Загальна чисельність населення 213 000 чоловік.

- **Одеський округ:** Біляївський, Овідіопольський, Лиманський (колишній Комінтернівський) райони. Загальна чисельність населення 1 370 400 чоловік.

- **Бессарабський округ:** Тарутинський, Арцизький, Саратський, Татарбунарський, Білгород-Дністровський райони. Загальна чисельність населення 288 700 чоловік.

- **Придунайський округ:** Болградський, Кілійський, Ренійський, Ізмаїльський райони. Загальна чисельність населення 282 200 чоловік.

У кожного свій підрахунок ефективності

Таким чином, округи вийшли досить великі за радіусом та включають в себе чимало кількості населення. До того ж, і ефективність медичного обслуговування за територіальним принципом, доведеним згори, доволі сумнівна річ. Адже люди обиратимуть лікарню, яка знаходиться найближче до них, і куди

Нещодавно в редакцію «Народної думки» подзвонила наша читачка та попросила більше писати на тему медичної реформи. Бо люди переживають, чи не залишаться взагалі без можливості отримувати медичну допомогу. Питання виявилось складне практично для всіх, навіть і для нового голови Одеської облдержадміністрації Максима Степанова, який спробував розібратися у стані справ регіональної медицини, та виніс розгляд проблеми на одну із апаратних нарад.

Продовження на 2-й стор.

НАРОДНІ ГРОШІ

Арцизьку медицину значно підтримають

Арцизька центральна районна лікарня отримує нове медичне обладнання. Медичну установу побудовано та введено в експлуатацію у 1945 році. Арцизька ЦРЛ – багатопрофільна лікувальна установа на 240 ліжок з консультативно-діагностичним центром на 375 відвідувань за зміну та анестезіологічним відділенням з 6 ліжками інтенсивного лікування.

На базі лікарні функціонують наступні відділення: хірургічне, терапевтичне, акушерське, гінекологічне, травматологічне, отоларингологічне, педіатричне, неврологічне та інфекційне, а також клініко-діагностична лабораторія, рентгенологічне та фізіотерапевтичне відділення, повідомляє прес-служба обласної влади.

З обласного бюджету було виділено понад 4 мільйона гривень на придбання нового сучасного та необхідного медичного обладнання. На ці кошти заплановано закупити апарат ШВЛ Servo-i, дефібрилятор-монітор D-500, апарат ШВЛ Servo-air, стіл операційний, система інтенсивної терапії для новонароджених, інкубатор, гастродуоденоскоп з освітлювачем та щипцями.

Децентралізація місцевих бюджетів Одещини в цифрах: результати за 2016 рік

Впродовж 2016 року «Народна думка» досліджувала тему створення нових об'єднаних територіальних громад (ОТГ), і впровадження фінансової децентралізації. За задумом законотворців і європейською практикою, це повинно було дати громадам відчутні фінансові результати. І значна частина коштів, яка раніше відраховувалася в Київ, тепер вже мала залишатися на місцях.

Ми зустрічалися в області з багатьма керівниками громад, писали про це матеріали. І вже з власного досвіду можемо стверджувати, що там, де ОТГ створені, життя потрохи налагоджується. Наприклад, Балта, Велика Михайлівка, Затишшя, Тузли...

Разом з тим, немало місцевих феодалів, а інакше їх не назвеш, усіма неправдами перешкоджають новим процесам. Їх мета очевидна та потворна — вони ні за що не хочуть віддавати владу, бо при створенні ОТГ повинні відбутися нові вибори, на яких їх можуть переобрати.

Та найкраще говорять цифри, бо статистика, як кажуть, річ вперта. Аби бути об'єктивними, ми звернулися за інформацією до директора Департаменту фінансів Одеської обласної державної адміністрації Марини ЗІНЧЕНКО, яка з лютого 2017 року тимчасово виконує обов'язки першого заступника голови Одеської обласної державної адміністрації.

— **Марина Анатоліївна, які фінансові результати дала Одещині децентралізація за минулий 2016 рік?**

— За 2016 рік місцеві бюджети області отримали 9,6 млрд. грн., це в 1,5 рази або на +3,3 млрд. грн. більше, ніж в 2015 році. Місцеві бюджети області складають близько 6,3% місцевих бюджетів України, за обсягом бюджету Одеська область посідає четверте місце в Україні після м. Київ, Дніпропетровської та Харківської областей. Оперативні підсумки виконання місцевих бюджетів за 2016 рік свідчать, що обсяги, затверджені в місцевих бюджетах на 2016 рік, виконано на 108,8%, додатково отримано 782,7 млн. грн. Із 485 місцевих бюджетів області виконання забезпечено по 466 місцевих бюджетах або 96,1% загальної кількості бюджетів.

— **За рахунок чого надходять додаткові кошти у місцеві бюджети?**

— Завдяки забезпеченню цілеспрямованої державної позиції щодо децентралізації коштів місцевих бюджетів, яка започаткована ще у 2015 році, всі місцеві бюджети отримали стабільні джерела доходів, і це дозволило залучити в їх розпорядження значний фінансовий ресурс. За рік обсяг додаткового ресурсу, отриманого від децентралізації склав 2 млрд. 751 млн. 700 тис. грн. в т. ч.:

- податок на прибуток підприємств приватного сектора — 233,1 млн. грн.;
- ПДФО за рахунок зростання ставки з 15% до 18% — 1 539,2 млн. грн.;
- акцизний податок від торгівлі підакцизними товарами — 803,4 млн. грн.;
- транспортний податок — 15,5 млн. грн.;
- податок на нерухомість — 160,5 млн. грн.

На фото: Марина ЗІНЧЕНКО, директор Департаменту фінансів Одеської обласної державної адміністрації

— **А як виглядає загальна картина надходження коштів по місцевим бюджетам?**

— Для кращого розуміння та сприйняття, я би охарактеризувала це наступним чином. Левова частка коштів від децентралізації 55,7% надійшла по містах обласного значення у обсязі 1 млрд. 530 млн. 100 тис. грн. (в тому числі акцизний податок — 480,6 млн. грн., ПДФО за рахунок зростання ставки з 15% до 18% — 903,5 млн. грн., транспортний податок — 12,2 млн. грн., податок на нерухомість — 133,8 млн. грн.).

По Одесі фінансовий ресурс від децентралізації склав — 1 млрд. 210 млн. 200 тис. грн.

«І це лише добрий початок. Далі обов'язково буде ще краще, громади треба розвивати».

По об'єднаних територіальних громадах (2016 р. — 8 ОТГ) фінансовий ресурс загального фонду, отриманий від децентралізації, склав 54,9 млн. грн. або лише 2,2% загального обсягу коштів децентралізації по області (в тому числі акцизний податок — 21,9 млн. грн., ПДФО за рахунок зростання ставки з 15% до 18% — 30,8 млн. грн., транспортний податок — 0,2 млн. грн., податок на нерухомість — 2,0 млн. грн.).

По містах, селах, селищах фінансовий ресурс загального фонду, отриманий від децентралізації, склав — 662,8 млн. грн. або 24% загального обсягу коштів децентралізації (в тому числі акцизний податок — 301,0 млн. грн., ПДФО за рахунок зростання

ставки з 15% до 18% — 604,9 млн. грн., транспортний податок — 3,1 млн. грн., податок на нерухомість — 24,7 млн. грн.).

— **Добре, що, напевно, у громад за довгі роки з'явилися власні додаткові кошти, якими вони самостійно можуть розпоряджатися. А як це відчули люди?**

— За рахунок додатково отриманого фінансового ресурсу в результаті проведення децентралізації у місцевих бюджетах з'явилися можливості спрямувати кошти на реалізацію проектів розвитку територій через модернізацію об'єктів соціально-культурної сфери. На зазначені цілі в 2016 році в місцевих бюджетах на капіталізовані витрати було заплановано направити 2 млрд. 960 млн. 900 тис. грн., з них по галузях:

- ремонт доріг та дорожнє господарство — 1 млрд. 214 млн. 600 тис. грн.;
- освіта — 580,9 млн. грн.;
- охорона здоров'я — 406,8 млн. грн.;
- культура — 185,1 млн. грн.;
- фізкультура — 169,6 млн. грн.;
- соціальний захист — 153,1 млн. грн.;
- водопостачання сільських населених пунктів — 205,8 млн. грн.;
- житлово-комунальне господарство — 734,4 млн. грн.;
- інші об'єкти — 400,6 млн. грн.

В складі цих коштів сформовано бюджет розвитку обласного бюджету у сумі 590,0 млн. грн., в який включено близько 400 об'єктів соціально-культурного значення в найбільш віддалених районах області, а саме:

- водопостачання питною водою сіл області по 43 об'єктах на суму 44,8 млн. грн. — водонапірні башти, облаштування свердловин і капремонт існуючих водопроводів;
- енергозбереження по 130 об'єктам на суму 70,4 млн. грн. — встановлення лічильників, проведення ремонту котелень, заміна вікон і дверей на соціальних об'єктах в дитячих садках, школах, лікарнях;
- в галузі «Освіта» 61 об'єкт на суму 125,3 млн. грн. — ремонт загальноосвітніх шкіл, шкіл — інтернатів та дитячих садків;
- в галузі «Медицина» 52 об'єкти на суму 46,0 млн. грн. — ремонт лікарень і сільських ФАПів;
- в галузі «Культура» 33 об'єкти на суму 49,0 млн. грн. — капремонт сільських будинків культури;
- в галузі «Фізкультура і спорт» 13 об'єктів на суму 8,7 млн. грн. — ремонт і будівництво сільських стадіонів.

В обсязі надходжень місцевих бюджетів Одеської області у вигляді податків і зборів, без врахування трансфертів з державного бюджету, бюджет Одеси займає 46,5% (обсяг місцевих бюджетів області за 2016 рік 9 млрд. 636 млн. 900 тис. грн., бюджет Одеси — 4 млрд. 483 млн. 800 тис. грн.). Тому стан виконання та наповнення бюджету м. Одеса вирішально впливає на формування та стан виконання місцевих бюджетів Одеської області.

І це лише добрий початок. Далі обов'язково буде ще краще, громади треба розвивати.

Владислав ОЗАРІНСЬКИЙ

Шаради медичної реформи

Продовження. Початок на 1 стор.

можна було б добратися у випадку необхідності якомога швидше та простіше. Та ось, такі на даний час встановлені нормативи: багатопрофільна лікарня 1-го рівня повинна обслуговувати не менше 120 тисяч пацієнтів, 2-го рівня — не менше 200 тисяч. Та автори реформи стверджують, що межі округу визначалися так, аби людина могла дістатися до багатопрофільної лікарні протягом «золотої години» — за мірками світової медицини, найкритичнішими для порятунку пацієнта при попаданні в різні катастрофи, при інфарктах та інших екстрених випадках в перші 60 хвилин після виклику медиків. Але хто їздив в основному жаклими дорогами Одещини, знає, у що може обійтися та «золота година».

Вирішувати ж, які лікарні повинні залишитися, мають безпосередньо у кожному регіоні. Та, враховуючи процес децентралізації, і те, що фінансування багатьох закладів перекладається на відповідальність громади, важко прогнозувати, які медичні заклади залишаться «на плаву», а які зачинять свої двері. Втішає лише те, що все це тільки в проекті, перепрофілюванням повинні займатися госпітальні ради, коли будуть сформовані.

Ситуація може стати досить напруженою, тому новий очільник області заявив, що не збирається миритися із таким станом справ. Максим Степанов сказав, що в Одеській області не може бути всього 5 госпітальних округів, як пропонує міністерство охорони здоров'я.

— Мова може йти не менш, ніж про 10, а то й більше госпітальних округів. І я докладатиму до цього усіх

зусиль, бо в іншому випадку нам загрожує соціальний вибух, — пояснив він свою позицію.

«Мова може йти не менш, ніж про 10, а то й більше госпітальних округів».

До речі, початковий варіант складав 12 округів і був поданий на розгляд Міністерству охорони здоров'я України під час узгоджувальної наради, яка відбулася 21-22 грудня, з представниками Мінфіну та Мінекономіки, на жаль, було рекомендовано зменшити цю кількість до 5. Можливо, міністерство таки прислухається до одеських фахівців та надасть змогу створити більшу кількість госпітальних округів.

База не готова

Та це ще далеко не все. Питання викликає не лише формування госпітальних округів, а й реформування екстреної медицини, де лікарів «швидких» мають замінити парамедики. На Одещині для нормальної існування такої служби повинні бути як мінімум ще 140 нових «швидких». Для того, щоб їх придбати, необхідно розробити програму співфінансування, на яке частина коштів йде із обласного бюджету, частина — з державного бюджету як дотація на соціально-економічний розвиток, субвенція, ще частина коштів — із місцевого бюджету. Та питання

фінансування із місцевих бюджетів допоки ще ніхто не розглядав.

Взагалі забезпеченість транспортом центрів ПМСД (первинної медико-санітарної допомоги) у нас зменшилась до 48%, тому що кількість автомобілів складає 243 проти 506 нормативних. Автомобілями забезпечено лише 187 амбулаторій, це також питання до міських районних бюджетів. Реформа медицини пробуксовує, залишаючись суцільною шарадою.

— В регіоні на сьогодні закінчено створення центрів первинної медико-санітарної допомоги, як юридичних осіб, — розповіла голова департаменту охорони здоров'я та соціального захисту населення Одеської ОДА Тетяна Крива. — За 2016 рік створено 40 нових центрів, в тому числі 14 функціонують у містах і 26 — в районах. Працювало 106 амбулаторій, які розташовані в містах області та в селищах міського типу. З них 63 при центрах і 43 — це відокремлені структурні підрозділи. Серед 177 будівель, де розташовані амбулаторії, близько 50% потребують капітального ремонту, який мають забезпечити міські та районні бюджети.

А що стосується загальної оцінки роботи департаменту охорони здоров'я та соціального захисту населення Одеської облдержадміністрації нещодавно призначений очільник області сказав:

— Ми створимо нормальний департамент охорони здоров'я на Одещині.

Мабуть вже після того жителі області і отримають конкретніші відповіді на свої такі болючі медичні питання.

Олеся ОЗАРІНСЬКА

— **Тетяна Іванівна, як давно ви обіймаєте цю посаду, хто ви за освітою, як обрали цю професію?**

— Питання з вибором професії дуже цікаве. Я педагог за освітою, вчитель початкових класів, вчитель української мови та літератури в середніх класах. В 1994 році потрапила під скорочення штатів в Трапівській середній школі. До того ж два роки викладала, а потім пішла в відпустку по догляду за дитиною до трьох років. Коли повернулася, зрозуміла, що мене не мали права звільняти, а саме скорочувати, звернулася до Центру зайнятості. Там мені запропонували вакантну посаду в районній бібліотеці. Так я потрапила бібліотекарем у відділ обслуговування.

— **Вам сподобалася ця пропозиція?**

— Так, я вважаю, що певні речі вирішуються долею. Мій тато дуже любив читати, був читачем нашої бібліотеки з 6 років. Дома, коли купували якісь книги, я, не знаючи того і не аналізуючи, розташовувала їх в домашній колекції за своїми позначками і номерами. Коли вже прийшла працювати до бібліотеки і поспілкувалася з працівниками, виявилось, що практично з фаховою освітою працює дуже мало людей. Раніше кожен з них якимось чином був причетний до роботи з бібліотекою. Так трапилось, що одна наша колега працювала в шкільній книгозбірні, інша потрапила сюди після навчання в ПТУ, пройшла сім відділів нашої бібліотеки, їй сподобалася наша професія і вона залишилася.

— **Нині скільки людей працює у вас?**

— Загалом в системі 47 чоловік. Система — це не тільки місто, до неї входить також і увесь Татарбунарський район: дві районних бібліотеки, також районна центральна, районна для дітей та 27 філій. В селі Білолісся, на жаль, в 2013 році згоріла бібліотека, і сьогодні ми так і не знайшли можливість її відновити.

— **А загалом який маєте книжковий фонд?**

— Більше 300 тисяч примірників, це в цілому в нашій системі по району. Але справа в тому, що після 2000 року ведеться електронний каталог. В порівнянні з усім книжковим фондом, внесеним після 2000 року, він сягає близько 13,5 тисяч, і це є 4% від загального фонду. Надходження за останні роки вкрай мізерні. Та завдяки тому, що у нас працює інтернет-центр, в 2011 році виграли грантову програму по «бібліомосту». Відрадно, що 5 бібліотек нашої системи комп'ютеризовані, з яких три сільських: Лиманська, Нерушайська, Тузлівська і дві районних.

— **За допомогою чого вдається вдовольнити попит?**

— Так, фактично ж маємо сучасний інформаційний центр. Бо на даний момент книжковий фонд поповнюється недостатньо, тож, звичайно, не встигаємо отримувати новинки. І комп'ютер — це інструмент, який необхідний для отримання повсякденної інформації для всіх.

— **Ви маєте на увазі, що недостатньо Google, чи може ваша база чимось відрізняється?**

— Справа в тому, що з появою комп'ютерів, в бібліотеці з'являються нові бібліотечні послуги. Наприклад, реєстрація дитини до дитячого садка, реєстрація для ЗНО, навчання тих, кому за 50 років, комп'ютерній грамотності. Ми вчимо, як відкрити сторінку в соцмережі, користуватися електронною поштою, завантажити фотографії, зв'язатися через «скайп» з родичами чи знайомими. І все це дає можливість розширити послуги, які були раніше не притаманні нашій системі. Бібліотека сьогодні перестає бути просто книгоховищем, а є комунікаційним інформаційним центром.

— **І відколи в такому вигляді себе позиціонує ваш заклад?**

— Зміни розпочалися з 2008 року, коли придбали перші комп'ютери. Спочатку був картковий інтернет, і зв'язок був зовсім неякісний. Сьогодні ж якість інтернету краща, але наша техніка, яка відтоді не мінлася, звичайно, вже потребує модернізації. Відвідувачі використовують цю техніку, та це ж не одна людина, кожний зі своїм підходом. І не завжди технічні можливості комп'ютерів їх задовольняють. У нас є системний адміністратор, і коли із комп'ютерами трапляються негаразди, він береться до справи, обслуговує обидва заклади.

— **А чи зростає кількість відвідувачів після того, як бібліотека стала інформаційним центром?**

На фото: Тетяна СТОЯНОВА, директор Татарбунарської централізованої бібліотечної системи

Тетяна СТОЯНОВА — директор Татарбунарської централізованої бібліотечної системи. Знайомство під час зустрічі з нею приємно вразило. Високий інтелектуальний рівень, компетентність, щира та безмежна любов до своєї професії нашої співбесідниці наповнили це інтерв'ю атмосферою довіри та відчуттям, наче знаходишся у себе вдома. В значній мірі це стало справжнім відкриттям того, як зараз працює бібліотечна система.

— Так, це нововведення прижилося, але необхідно збільшувати кількість комп'ютерної техніки і якість інтернет-зв'язку. Також маємо перспективні плани, хочемо організувати на базі районної бібліотеки співпрацю з благодійним фондом «Вільна освіта», який в Одеській області впроваджує самоорганізуючий навчальний простір. Тобто для молоді влаштовують такі просторові майданчики, де вони збираються і можуть створювати певні соціальні проекти. Але спочатку до них прийдуть волонтери і проведуть відповідні тренінги. Саме це ми й хочемо організувати на базі нашої районної бібліотеки. Планується спільне фінансування з органами місцевого самоврядування. Зі свого боку пропонуємо наш майданчик, читальний зал і ремонт приміщення. Від партнерів очікуємо меблі, проєктор і комп'ютерну техніку, і таким чином ми будемо співпрацювати.

— **Скільки у вас користувачів?**

— Загалом в системі їх більше 15 тисяч. Це ті, що читають, і ті, що приходять користуватися комп'ютерами, з ними ми і працюємо. У нас є ряд інноваційних послуг — бібліомайданчик, який працював біля пам'ятника Т.Г. Шевченку. На ньому були представлені нові надходження сучасної української літератури, а також різноманітні майстер-класи для дітей і дорослих, які хотіли приймати участь. Таким чином, ми залучаємо нових користувачів, бо виявляється, що в нашому районі є люди, які не знають де знаходиться бібліотека. І для того, щоб впроваджувати свої послуги, ми намагаємося більше спілкуватися з мешканцями.

— **Тобто, перспектива досить таки цікава і необхідна жителям села?**

— Звичайно, якщо ми впровадимо те, що плануємо, це буде місце, куди будуть приходити всі. І ніхто не скаже, що бібліотека — це день вчорашній. Ми працюємо над тим, щоб заклад був потрібен всім, де кожен зможе відвідати якийсь майстер-клас, чи тренінг з англійської мови. Ми також підтримуємо зв'язок з корпусом «Миру», ще в 2013 році запрошували до себе волонтерів.

Зараз повторно подали заявку і плануємо, що у нас знову буде волонтер, який приїде за програмою «Розвиток громад», яка спрямована на удосконалення соціального підприємництва, відкриття клубів англійської мови. Нами було залучено 15 чоловік початкової групи, які почали працювати, сформувалося ще дві групи, в яких є люди з навколишніх сіл. Бо ж спілкування з живим носієм мови цікавіше, аніж просто з вчителем. Це не просто якісь банальні курси.

І все, про що я розповіла, принаймні, більшу частину, можна віднести до категорії інновацій. Є дуже багато нової інформації, яку необхідно весь час доносити до людей. Всі впровадження ми висвітлюємо через нашу газету «Татарбунарський вісник», на сайті «Татарбунарська ЦБС», на сторінках в соцмережах. Наші бібліотеки отримали друге дихання, інакше зараз не можна.

— **І традиційне запитання «Народної думки»: ваші побажання українській владі і українському народові...**

— Українській владі, зважаючи на те, що у нас проходить адміністративно-територіальна реформа, бажаю, все ж таки, прислухатися до того, що такі бібліотеки є центром громад. Напевне, зачинити їх можна в будь-який момент за недостатністю фінансування. Але хочу нагадати, що коли у нас в 2013 році згоріла бібліотека в селі Білолісся, поїхала я до сільського голови, який сказав, що туди ніхто не ходить і нікому вона потрібна. На що я йому відповіла: «А ви знаєте, я з вами згодна, що така бібліотека, яка була останнім часом у вас, дійсно, нікому не треба. Але зробіть в ній ремонт, проведіть тепло, придбайте пару комп'ютерів, і ви побачите, що там буде осередок культури».

Українському народові хочеться побажати витримки, миру, і щоб наші бажання втілювалися в життя, країна розвивалася і стала найкращою. Бо наші діти ростуть в ній, і ми хочемо для них лише найкращого. Все залежить від нас, від батьків, і ми все зробимо для цього.

Федір ПАВЛОВСЬКИЙ

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

Старости тепер вже в законі

Верховна Рада України 9 лютого 2017 року прийняла у другому читанні та в цілому проект Закону України № 4742 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо статусу старости села, селища)». За це рішення проголосував 271 народний депутат.

Законопроект більш чітко визначає статус старости шляхом визначення просторових меж його діяльності, кола повноважень, підстав та порядку дострокового припинення повноважень, гарантій діяльності тощо.

Зокрема, в чинне законодавство вводиться поняття «старостинський округ», межі якого співпадають з межами території юрисдикції рад тих громад, які об'єдналися. Цим запроваджується повсюдність інституту старост в межах.

Староста — це лідер, якому громада села виказала підтримку. Він — нова посадова особа місцевого самоврядування, нова інституція, створена для того, щоб інтереси всіх жителів сіл в об'єднаних територіальних громадах були належним чином представлені. Щоб соціальні, побутові та інші потреби мешканців села були задоволені. Щоб проблеми місцевого значення вирішувалися швидко, відкрито, зрозуміло...

Староста обирається на строк повноважень ради об'єднаної громади, є членом її виконавчого

комітету, представляє в ньому інтереси жителів села, здійснює комунікацію між владою та громадою села.

Староста має робоче місце на території села або в одному з сіл, де він обирався. У нього — чіткий графік роботи, зручний для жителів. Він організовує заходи у селі, відслідковує проблеми громади та пропонує варіанти їх вирішення.

Також староста відповідає за активізацію громади у прийнятті рішень, працює з місцевими громадськими об'єднаннями.

Староста має як визначені державою повноваження (прописані у законах «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про добровільне об'єднання територіальних громад»), так і надані радою громади (визначені у статуті об'єднаної громади та у затвердженому місцевою радою положенні про старосту).

Сергей Димитриев и его Болградская команда: этапы выполнения данных обещаний

Сергей ДИМИТРИЕВ был избран Болградским городским головой и возглавляет там громаду с ноября 2015 года. Работа ему знакома, ведь он не один созыв являлся депутатом городского совета. Но одно дело быть депутатом городского совета и совсем другое — возглавить громаду. И хотя прошло совсем немного времени, по мнению горожан, с этим он справляется успешно. А в работе ему помогают очень важные человеческие качества: ответственность, добросовестность, принципиальность.

Чистота — приоритет громады

«Сергей Гаврилович — человек с большой и щедрой душой, излучающий тепло, свет и доброту», — говорят его избиратели, которые все же судят о деятельности избранного ими мера по делам.

Добиться весомых успехов помогло то, что в Болградском городском совете создана хорошая команда. Были открыты отделы строительства, архитектуры, ЖКХ и ГАСК, отдел регистрации. В отделе по земельным вопросам работают сейчас три специалиста. Земельный отдел городского совета провел инвентаризацию всех объектов, которые находятся на территории города. Аппарат работает слаженно, постоянные комиссии городского совета занимаются делами в рамках принятых программ.

А начал свою работу с депутатским корпусом Сергей Гаврилович с благоустройства города. Было закуплено более 250 больших и малых контейнеров для сбора твердых бытовых отходов. А также приобретены и установлены 60 урн в парке имени А.С.Пушкина, который основательно очистили, как пляж и прибрежную зону озера Ялпуг.

Деткам должно быть комфортно

На балансе городского совета находятся четыре детских ясли-сада. Чтобы малышам там было комфортно, в 2016 году проведена замена окон и дверей на металлопластиковые в детских садах №7 и №11, в детском саду №5 перекрыта крыша. В скором времени планируется ремонт кровли в детском саду №11, подготовлена проектно-сметная документация.

В рамках городского бюджета заложены денежные средства — материальная помощь одаренным детям города. Премировали детей — участников международных, всеукраинских, областных конкурсов на сумму 8250 грн.

На фото: Сергей ДИМИТРИЕВ,
Болградский городской голова

Лицо города

Центр города также преобразился. На центральной площади Болграда сделали ремонт тротуаров, находящихся возле объектов социально-культурного назначения: школы — лицея, РЦДЮТ, в районе Преображенского Собора, Болградской общеобразовательной школы №3, тротуара, ведущего к Центральной районной больнице.

Для улучшения качества дорог закуплены виброплиты на 17000 грн., и готовится все необходимое, чтобы проводить ямочный ремонт дорог своими силами.

Но, к сожалению, в городе до сих пор остро стоит проблема питьевой воды. Поэтому изыскивается возможность подачи очищенной воды населению: проведен капитальный ремонт КНС-1, КНВ-2, КНС-3, ВНС, закуплены четыре насоса стоимостью 1389818,40 грн., приобретен хлоратор.

Много делается и для улучшения наружного освещения Болграда. Установлено более 1000 энергосберегающих лампочек, закуплены фонари, приобретены большие прожекторы по 150 Вт для освещения центральной площади. Освещается не только центр города. Также

установили строгий контроль за использованием электроэнергии. Раньше возле дома или организации бесконтрольно устанавливали фонари, за которые платил городской совет в два раза дороже. Сегодня хочешь освещение — заключаешь договор.

Европейским путем

Силевые структуры также получили поддержку в рамках принятой Программы — установлены камеры видеонаблюдения — 4 на въезде и выезде в Болград и 11 камер в самом городе. Также будут установлены камеры в местах массового пребывания людей.

Программа развития культуры Болграда на 2016-2018 годы была подготовлена для улучшения условий реализации государственной политики в этой сфере, приближения к европейским стандартам по привлечению населения к участию в культурно-массовых мероприятиях и развитию национальных культур. В рамках принятой программы было организовано и проведено 34 культурно-массовых мероприятия.

Впервые за последние десятилетия с целью возрождения традиций и развития национальных культур был проведен конкурс талантов «Дунайская весна», «Болград цветущий». Для участия в фестивале было подано 25 заявок (195 участников) в номинациях: вокальное искусство, хореографическое искусство и оригинальное искусство. По итогам проведения конкурса конкурсная комиссия определила победителей.

Ко Дню 195-летия Болграда

В августе 2016 года проведено мероприятие, посвященное 195-ой годовщине основания города Болграда. На этом празднике присутствовали гости из города Одессы и районов Одесской области, Республики Болгария, Республики Молдова. Впервые был проведен парад близнецов, в котором приняли участие 34 близнеца, родившихся в г. Болграде. Проведен мото- и велопробег, флешмоб.

Одним из ярких запоминающихся событий стал ежегодный фестиваль вина «Bolgrad Wine Fest», в котором принимали участие жители города, Болградского района, а также гости из других регионов Украины. Республики Болгария (г. Каспичан, г. Тунджа, с. Генерал Инзов), Республики Молдова (г. Комрат).

По мнению жителей города, без активной жизненной позиции городского головы, участия и поддержки депутатов городского совета, активистов, не было бы реализовано все перечисленное выше.

Татьяна ШЕВЧЕНКО

АКЦЕНТ

Чому «колишнім» дістався шматок бюджетного пирога, та як цьому протистояти?

Ще ніхто не бачив Державного бюджету України, та наразі місцеві бюджети депутатами усіх рівнів затверджено. Потім щоразу на сесіях приймають якісь зміни, таблиці, програми, в яких ні самі, ні громадяни, власне, нічого не розуміють. Мабуть так комусь вигідно, аби відлучити усіх від бюджетного процесу.

Поділити ласий шматочок

Насправді нічого незрозумілого не повинно бути. Не треба бути бухгалтером, економістом чи ще якимось фахівцем. Як мені видається, спочатку депутати повинні поспілкуватися у громадах і уже потім поміж собою в профільних комісіях визначити пріоритети. Нехай їх буде зо три, п'ять чи навіть вісім і більше, як то: виробництво, інфраструктура, традиційно охорона здоров'я, культура і освіта, соціальні програми тощо. Причому заміна вікон у школах — це інфраструктура і ніяк не освіта. Потім під ці пріоритети мають бути професійно, пропорційно спрямовані відповідні асигнування. Усе прозоро і ясно, як Божий день. Найголовніше — відроджувати виробництво, стимулювати його і особливо у сільській місцевості. Переконали: нема села — нема України.

Що відбувається щороку у нас? Бюджет виглядає, як суцільний шмат пирога, на який відразу налітає гурт горобців і хто за допомогою хитрощів, спритності, сили чи особливостей язика, вмиє його ковтнувши, тимчасово вгамовують власний апетит чи навіть голод. Так, у якомусь селі відремонтують дах школи, побудують (о диво!) внутрішній туалет, ще й приїдуть із району стрічку перерізати, десь поміняють вікна у місцевому клубі, ще десь встановлять водонапірну башту, частково вуличне освітлення облаштують, фарбою намалюють «зебру» на перехресті, заасфальтують шматок тротуару тощо. Це добре та неправильно. Залаткувавши, як у народі кажуть, дірки залатаним полотном, ми не вирішуємо проблем в цілому і системно. Бюджет незрозумілий.

Кому, на що і за яким принципом виділяються кошти — ніхто не знає, і поступово усі перестають цим цікавитися. А тим часом регулятор (як правило одноосібно) у ручному режимі за «заслуги» визначає чийсь об'єкт для «причислення». Кому за особисту відданість, кому за карі очі, кому за ознаку партійної приналежності, кому за обіцянки «зробити» майбутні вибори, а кому за ті ж особливості його язика. Як, наприклад, один із депутатів хизується на

ФБ, що йому голова райради щоразу на його прохання виділяє бюджетні кошти.

Якось так. Інші вихваляють його за роботи, які були зроблені ще мало не у минулому столітті, такі як водогін і вуличне освітлення у с. Новоукраїнка Роздільнянського району. Та це неважливо. Куплене телебачення цю ересь вже показало — голова Роздільнянської райради села відновляє. Таким чином, зовсім протилежну інформацію видали за щирю правду. І так у всьому. Відповідальності за маніпуляції з людською свідомістю, на жаль, немає. Одним словом — феодалізм.

Не знаю як вам, а мені це нагадує в незапам'ятні часи розпіарений партією регіонів так званий «Народний бюджет». Зараз є перші проблєски називати бюджет центристсько-людяним, що по суті можна охарактеризувати як: «Від зміни доданків...» Однак, на мою думку, тут і доданки місцями не змінилися, тут навіть мізки, руки, а в цілому, люди залишилися ті ж і на своїх місцях. І ніякого реваншу партії регіонів не відбувається, бо реванш передбачає повернення, а у нас продовження цієї ж диктатури, свавілля і цинізму.

Погляньте довкола, порівняйте по всій Україні і запитайте себе: «А хто ж ті люди, що при владі усюди сьогодні? Хто очолює державні адміністрації, ради і ще живі поодинокі державні підприємства на місцях? Хто очолює партії БПП, «Наш край», Ляшка, Опозиційний блок та деякі інші? Хіба не одні і ті ж?» То хіба вони не будуть красти? Будуть — природа у них така. Порозлізалися по усіх усядах, перейменувалися, а діють заодно — крадуть і крадуть ще більше.

«...всех учит, лечит, казнить и миловать»

Для прикладу візьму свій Роздільнянський район. Був один не регіонал — голова райдержадміністрації, і відразу його жили. Всі решта: міський голова — регіонал, голова районної ради — регіонал, його заступник-керівник партії БПП — також регіонал, переважна більшість сільських голів — регіонали. Де їх тільки немає, то це у в'язниці.

Більше року лише зведення рахунків із інакомислячими, перетягування повноважень, погрози, сварки, чвари, наклепи і судові тяжби. Один Дон Кіхот кидається на вежу із вітряком, а всі решта санчопансі лише підносять йому списи у вигляді надання підтримки та ухвалення незаконних рішень. Адже у нас фараон лише діставшись владно-повноважного крісла відразу починає, мовою оригіналу, «всех учит, лечит, казнить и миловать», — а іноді і «мочить» у відхожих місцях.

Та, мабуть, прокидаючись вночі від страшних сновидінь, витираючи холодний піт на скронях, прагне за будь-якої ціни заручитися підтримкою колегіальності своїх поплічників-посіпак і, бажано, одноставною. За такої підтримки лише за цей час було звільнено цілу низку керівників районного значення, у т. ч. головного лікаря (не регіонала) — і це у той час, коли вирішується доля створення госпітальних округів, вже згаданого мною голови райдержадміністрації (не регіонала), заступника голови райради (не регіонала) та багатьох інших. Більшість із них поновилися в посадах через суди, та рішення судів просто нахабно ігноруються. Правоохоронні органи бездіють. Районна влада стрімко втрачає, якщо уже остаточно не втратила, авторитет, погрузла у свавілля, беззаконні і фарисейські, а відтак — у гриху.

Що робити?

Із огляду на викладене, та невеликий, але відчутний позитивний досвід роботи об'єднаних громад, необхідно здолати шалений супротив із нині «власстьміущих» і прийти згоди до такого об'єднання. Не просто це зробити, сьогоднішні численні князьки-регіонали міцно вгризлися у владу, вони вже скоштували і оцінили те, що зможуть втратити особисто. Вони вдаються до замовчування процесів, до відвертої брехні, несучи ересь, мовляв, ніхто не змусить їх до примусового об'єднання, адже у Верховній Раді України без голосів колишніх регіоналів ніколи не ухвалиться таке рішення конституційною більшістю. Вони надалі будуть видаватися до своїх брутальних і огидних способів і методів, на що тільки здатна їх хвороблива уява. Але як би це важко не було — це є вихід. Зрештою, самому собі обрати чесну владу, маючи найбільший у світі власний досвід наступання на граблі, і більше ніколи цього не робити.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Андрій ЗМІЛОВСЬКИЙ